

Abstrakt (česky): V této práci jsou na základě poznatků moderní naratologie analyzována reprezentativní díla dvou japonských škol poválečné detektivní prózy, tzv. školy *sociální* (šakaiha 社会派), která se etablovala na přelomu padesátých a šedesátých let, a *nové autentické* školy (šin honkakuha 新本格派), jež se objevila na počátku let osmdesátých. Práce se zaměřuje na teoretické uchopení pojmu „detektivní žánr“, přibližuje vývoj detektivního žánru v japonském poválečném prostředí se zaměřením na „autentičnost“ a „neautentičnost“ žánru a přibližuje charakteristické rysy dvou výše zmíněných škol. Následně analyzuje díla *Body a přímka* (Ten to sen 点と線, 1958) Macumota Seičóa 松本清張 (1909-1992) a *Vraždy podle zvěrokruhu* (Senseidžucu sacudžin džiken 占星術殺人事件, 1981) Šimady Sódžiho 島田荘司 (1948 -). Analýzy se soustředí na kompoziční schéma obou děl a na příkladu ukázek přeložených z originálních textů demonstrují přítomnost či absenci narativních prvků typických pro obě školy v obou dílech a rozdílném způsobu jejich využití.